

**You have downloaded a document from
RE-BUS
repository of the University of Silesia in Katowice**

Title: Wprowadzenie do prawnych aspektów odnawialnych źródeł energii

Author: Ewa Olejarczyk

Citation style: Olejarczyk Ewa. (2016). Wprowadzenie do prawnych aspektów odnawialnych źródeł energii. "Przegląd Prawa Ochrony Środowiska" (2016, nr 1, s. 29-49), doi 10.12775/PPOS.2016.002

Uznanie autorstwa - Bez utworów zależnych Polska - Ta licencja zezwala na rozpowszechnianie, przedstawianie i wykonywanie utworu zarówno w celach komercyjnych i niekomercyjnych, pod warunkiem zachowania go w oryginalnej postaci (nie tworzenia utworów zależnych).

UNIWERSYTET ŚLĄSKI
W KATOWICACH

Biblioteka
Uniwersytetu Śląskiego

Ministerstwo Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

EWA OLEJARCZYK*

WPROWADZENIE DO PRAWNYCH ASPEKTÓW ODNAWIALNYCH ŹRÓDEŁ ENERGII

INTRODUCTION TO LEGAL ASPECTS OF RENEWABLE ENERGY SOURCES

<http://dx.doi.org/10.12775/PPOS.2016.002>

STRESZCZENIE

Artykuł zawiera ogólne rozważania dotyczące wybranych instrumentów i mechanizmów prawnych przewidzianych w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii¹. Opracowanie skupia się na nowych instrumentach

* Magister prawa, asystent w Katedrze Prawa Górniczego i Ochrony Środowiska, Wydział Prawa i Administracji na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach.

¹ Dz.U. z 2015 r., poz. 478 ze zm., dalej: u.o.z.e. Choć ustawę podjęto na początku 2015 r. doczekała się ona już kilku projektów nowelizacji m. in.: autorstwa Ministerstwa Gospodarki (<https://legislacja.rcl.gov.pl/docs/2/12272506/12290000/12290001/dokument174118.pdf>, data odczytu:

przewidzianych ustawą m.in. systemie aukcyjnym, jak również na dotychczasowych i obecnych uregulowaniach dotyczących świadectw i gwarancji pochodzenia.

Słowa kluczowe

Prawo ochrony środowiska; odnawialne źródła energii; system aukcyjny; świadectwa pochodzenia.

ABSTRACT

The article contains general deliberations on selected instruments and legal mechanisms provided for in the Act of 20 February 2015 on renewable energy sources. The study focuses on the auction system so far and the current regulations concerning certificates and guarantees of origin.

Keywords

Environmental law; renewable energy sources; auction system; a certificate of origin.

1. WSTĘP

Rozwijanie alternatywnych źródeł energii wpisuje się w zrównoważone kształtowanie środowiska i racjonalne korzystanie z jego zasobów, a także ma na celu przeciwdziałanie dalszym jego zanieczyszczeniom. Dla państwa polskiego kwestie związane z odnawialnymi źródłami energii (dalej: OZE) są szczególnie istotne, nie tylko w kontekście ochrony środowiska

29 czerwca 2016 r.), projekt postów PSL ograniczony tematycznie do sektora biogazu (<http://orka.sejm.gov.pl/Druki7ka.nsf/0/89A79FB4D1FD775A-C1257E89002575D2/%24File/3681.pdf>, data odczytu: 29 czerwca 2016 r.). Obecnie zakończyły się prace nad projektem nowelizacji, których wynikiem jest ustawa z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2016 r., poz. 925, dalej: ustawa zmieniająca).

czy zrównoważonego rozwoju, ale także – a może przede wszystkim – bezpieczeństwa energetycznego państwa. Polska, jako kraj uzależniony w zdecydowanej mierze od paliw kopalnych, powinna dążyć do dywersyfikacji źródeł energii i w tym właśnie zakresie szerokie zastosowanie winna znaleźć tzw. zielona energia. Nie może również umknąć uwadze, że tematyka ta pozostaje obecnie niezwykle popularna nie tylko ze względu na zbliżający się upływ terminu do wypełnienia przyjętych zobowiązań², ale również ze względu na wejście w życie rozbudowanych uregulowań zawartych w u.o.z.e.³. Dotychczas najważniejszym aktem prawa krajowego regulującym tę materię⁴ (choć dotyczącym przedmiotowej tematyki w sposób dość ogólny) była ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne⁵. W uzasadnieniu do u.o.z.e. wskazuje się, że celem podjęcia prac legi-

² Między innymi mowa o osiągnięciu przez Polskę do 2020 r. co najmniej 15% udziału energii z odnawialnych źródeł w zużyciu energii finalnej brutto, w tym co najmniej 10% udziału energii odnawialnej zużywanej w transporcie. Por. art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 5 czerwca 2009 r., s. 16 ze zm., dalej: dyrektywa w sprawie OZE) w zw. z załącznikiem I części A do ww. dyrektywy.

³ Jedynie sygnalizacyjnie nadmienić wypada, że wiele krajów UE uchwaliło specjalnie dedykowaną ustawę o odnawialnych źródłach energii, która swoimi postanowieniami daje gwarancję rozwoju energetyki odnawialnej przy poszanowaniu klimatu i środowiska. R. Miklaszewska, *Polskie prawodawstwo w zakresie odnawialnych źródeł energii*, „Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego” 2013, Nr 10, s. 22.

⁴ Dokumentami odnoszącymi się bezpośrednio do tej tematyki, są chociażby: Polityka energetyczna Polski do 2030 roku uchwalona przez Radę Ministrów 10 listopada 2009 r. (Załącznik do uchwały nr 202/2009 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 2009 r., <http://www.mg.gov.pl/files/upload/8134/Polityka%20energetyczna%20ost.pdf>, data odczytu: 29 czerwca 2016 r.; dalej: Polityka energetyczna) czy Krajowy Plan Działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych (dalej: KPD) wraz z uzupełnieniem do KPD z dnia 2 grudnia 2011 r. (http://www.mg.gov.pl/files/upload/12326/uzupelnienie%20KPD_www.pdf, data odczytu: 29 czerwca 2016 r.). W czasie złożenia niniejszego artykułu do druku trwały prace nad projektem Polityki energetycznej Polski do 2050 r. (<http://bip.mg.gov.pl/node/24670>, data odczytu: 29 czerwca 2016 r.).

⁵ Tekst jedn. Dz.U. z 2012 r., poz.1059 ze zm., dalej: u.p.e.

slacyjnych nad tym aktem jest zagwarantowanie trwałego rozwoju gospodarki energetycznej przy jednoczesnym zwiększeniu bezpieczeństwa energetycznego i ochrony środowiska. Ponadto podjęcie prac nad u.o.z.e. było spowodowane koniecznością dostosowania polskiego systemu prawnego do polityki Unii Europejskiej, dla której wspieranie OZE jest niezwykle ważne i konieczne⁶. W uzasadnieniu do ustawy zaznacza się, że jej celem jest wypracowanie takich instrumentów i mechanizmów, które spowodują osiągnięcie założeń wyrażonych w Polityce energetycznej oraz dyrektywie w sprawie OZE. Nadto u.o.z.e. wdraża dyrektywy: Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE⁷, a także wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji⁸. Ustawa ta wprowadza i reguluje nowe mechanizmy działania w przedmiotowej sferze określając m.in. zasady przeciwdziałania nadpodaży świadectw pochodzenia. Wśród *novum* przewidzianych w u.o.z.e. odnotować należy chociażby model sprzedaży energii, który został oparty na systemie aukcyjnym. Ponadto ustawa ta zawiera uregulowania dotyczące procedury oceny formalnej wytwórców energii elektrycznej z OZE zamierzających przystąpić do udziału w aukcji⁹.

Ze względu na obszerność wprowadzonych zmian nie sposób omówić zagadnienia w sposób wyczerpujący. Niniejsza publikacja stanowić będzie jedynie ogólną charakterystykę wybranych rozwiązań przewidzianych w u.o.z.e.

⁶ Zob. np. punkt 5 preambuły do dyrektywy w sprawie OZE. W jego treści wyeksponowano rolę rozwoju energii z OZE, której zadaniem jest zmniejszenie zależności Wspólnoty od importu energii.

⁷ Dz.Urz. UE L 315 z 14 listopada 2012 r., s. 1.

⁸ Dz.Urz. UE L 158 z 10 czerwca 2013 r., s. 230.

⁹ Pierwotne brzmienie ustawy powoływało do życia Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. Ustawa zmieniająca wprowadziła nowe brzmienie art. 106 u.o.z.e. Zgodnie z aktualną treścią ww. przepisu zadania operatora rozliczeń energii odnawialnej wykonuje Zarządca Rozliczeń S.A.

2. DEFINICYJNE UJĘCIE OZE I INSTALACJI OZE

W pierwszych słowach odwołać należy się do terminologicznego ujęcia pojęcia odnawialne źródła energii¹⁰. Zgodnie z aktualnie obowiązującymi uregulowaniami zawartymi w art. 2 pkt 22 u.o.z.e., jako odnawialne źródła energii należy rozumieć: odnawialne, niekopalne źródła energii obejmujące energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię, energię fal, prądów i pływów morskich, energię otrzymywaną z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego oraz z biopłynów. Tym samym przyjąć należy, że ustawodawca uściślił, a nawet rozszerzył pojęcie OZE¹¹.

Niezwykle istotne znaczenie – nie tylko teoretyczno-prawne, ale przede wszystkim praktyczne – ma definicja instalacji odnawialnego źródła energii którą, zgodnie z art. 2 pkt 13 u.o.z.e.¹² jest instalacja stanowiąca wyodrębniony zespół:

- a) urządzeń służących do wytwarzania energii i wyprowadzania mocy, w których energia elektryczna lub ciepło są wytwarzane z odnawialnych źródeł energii, lub
- b) obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służących do wytwarzania bioga-

¹⁰ Dotychczas art. 3 pkt 20 u.p.e. (brzmienie przed 4 maja 2015 r.) OZE definiowało w następujący sposób: źródło wykorzystujące w procesie przetwarzania energię wiatru, promieniowania słonecznego, aerotermalną, geotermalną, hydrotermalną, fal, prądów i pływów morskich, spadku rzek oraz energię pozyskiwaną z biomasy, biogazu pochodzącego ze składowisk odpadów, a także biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych. Przyjąć należy, że wszystkie niewymienione w definicji źródła energii zostały uznane ustawowo za nieodnawialne (M. Pawełczyk (red.), *Prawo energetyczne. Komentarz*, Poznań 2012, s. 70). Odnawialne źródło energii to źródło, którego zasoby są nieustannie uzupełniane w procesach naturalnych i mogą być wykorzystywane w taki sposób, że nie zostaną wyczerpane, a jednocześnie w niewielkim stopniu wpływają na środowisko. L. Karski, *System wsparcia energetyki odnawialnej w znowelizowanej ustawie Prawo energetyczne*, „Prawo i Środowisko” 2003, Nr 2, s. 119.

¹¹ Por. art. 3 pkt 20 u.p.e. w zw. z art. 2 pkt 22 u.o.z.e.

¹² Nowe brzmienie obowiązuje od 1 lipca 2016 r.

zu rolniczego – a także połączony z tym zespołem magazyn energii, w tym magazyn biogazu rolniczego.

W tym miejscu należy zasygnalizować, że uprzednio skonstruowana definicja instalacji OZE rodziła istotne zagadnienia problemowe. Zgodnie z pierwotnym brzmieniem art. 2 pkt 13 u.o.z.e. (przed 1 lipca 2016 r.) instalacją OZE był wyodrębniony zespół:

- a) urządzeń służących do wytwarzania energii i wyprowadzania mocy, przyłączonych w jednym miejscu przyłączenia, w których energia elektryczna lub ciepło są wytwarzane z jednego rodzaju odnawialnych źródeł energii, a także magazyn energii elektrycznej przechowujący wytworzoną energię elektryczną, połączony z tym zespołem urządzeń lub
- b) obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służący do wytwarzania biogazu rolniczego – a także połączony z nimi magazyn biogazu rolniczego.

Definicja ta komplikowała realizację mechanizmów i obowiązków założonych w ustawie, które w dużej mierze zostały oparte na odczytach rzeczywistych (odczytach wolumenu netto). W świetle bowiem tej definicji problematycznym pozostawał pomiar energii w sytuacji, gdy wprawdzie urządzenia służące do wytwarzania energii i wyprowadzania mocy posiadały tzw. jeden wspólny punkt przyłączenia, jednak energia elektryczna lub ciepło były wytwarzane z różnych rodzajów OZE (np. energia wiatrowa oraz biomasa; a więc energia lub ciepło nie są wytwarzane z jednego rodzaju OZE, jak przewidywało literalne brzmienie art. 2 pkt 13 u.o.z.e. sprzed 1 lipca 2016 r.)¹³. Obecnie wprowadzona definicja zdaje się rozwiązywać tę kwestię.

¹³ Przykładem procedury, w ramach której mogło dojść do utrudnień ze względu na taką definicję było chociażby postępowanie w przedmiocie wydania świadectwa pochodzenia.

3. ŚWIADECTWA POCHODZENIA

Ustawa o odnawialnych źródłach energii wprowadziła zmiany w u.p.e. dotyczące postępowań zmierzających do wydania świadectwa pochodzenia, nowelizując w tym zakresie m.in. brzmienie art. 9e u.p.e.¹⁴. Od 1 lipca 2016 r. w zakresie tej procedury zastosowanie znajdzie treść art. 44 i n. u.o.z.e.

Zgodnie z art. 44 u.o.z.e. podmiotem uprawnionym do wystąpienia z wnioskiem o wydanie świadectwa pochodzenia będzie wytwórca energii elektrycznej z OZE¹⁵ wytworzonej w mikroinstalacji¹⁶ oraz w instalacji OZE innej niż mikroinstalacja, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 u.o.z.e. (tj. 1 lipca 2016 r.) oraz tej, w której energia została wytworzona przed

¹⁴ Artykuł 222 u.o.z.e. przewidywał, że przepisy art. 9e i art. 9e¹ stracą moc z dniem 1 stycznia 2016 r. Obecnie na skutek wejścia w życie ustawy zmieniającej, przepisy te w brzmieniu nadanym pierwotnie straciły moc obowiązującą z dniem 1 lipca 2016 r. Od początku lipca 2016 r. zastosowanie znajduje nowe brzmienie ww. przepisu.

¹⁵ Por. art. 44 ust. 1 u.o.z.e. z art. 9e ust. 3 u.p.e. W świetle tego ostatniego artykułu świadectwo pochodzenia wydawane było na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, którym w rozumieniu art. 3 pkt 12 u.p.e. jest podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie: a) wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji paliw albo energii lub obrotu nimi albo b) przesyłania dwutlenku węgla. Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 39 u.o.z.e. wytwórca to podmiot, który ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wytwarzający energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii lub wytwarzający biogaz rolniczy w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w wyłącznej strefie ekonomicznej.

¹⁶ W świetle definicji legalnej zawartej w art. 2 pkt 19 u.o.z.e. mikroinstalacja to instalacja OZE o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 40 kW, przyłączona do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większym niż 120 kW.

1 lipca, a zmodernizowanej po tym dniu¹⁷. Nadmienić jednak wypada, że ustawodawca wskazuje dość liczne przypadki, w których świadectwo pochodzenia nie będzie przysługiwało¹⁸.

Procedurę wydania świadectwa pochodzenia wszczy-
na złożenie wniosku przez uprawniony podmiot. Nie sposób
omówić wyczerpująco wszystkich wymogów formalnych sta-
wianych ww. wnioskowi, gdyż przekracza to założone ramy ni-
niejszego opracowania¹⁹. Co ważne, u.o.z.e. jako element for-
malny wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia wskazuje
na konieczność określenia dnia wytworzenia po raz pierwszy
energii elektrycznej z OZE potwierdzonego wydanym świadec-
twem pochodzenia²⁰. Wniosek składa się operatorowi systemu
elektroenergetycznego, w terminie 45 dni od dnia zakończenia
okresu wytworzenia danej ilości energii elektrycznej z OZE ob-
jętej tym wnioskiem, który to następnie przekazywany jest wraz
z potwierdzeniem danych dotyczących ilości energii elektrycz-
nej wytworzonej w instalacji OZE do Prezesa Urzędu Regulacji
Energetyki (dalej: Prezes URE). Gdyby ww. wniosek zawierał
braki Prezes URE wzywa do uzupełnienia wniosku w terminie
7 dni od dnia doręczenia wezwania. Niezachowanie tego termi-
nu skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania²¹.

Prezes URE wydaje świadectwo lub postanowienie o od-
mowie²² wydania świadectwa pochodzenia, w terminie 45 dni
od dnia przekazania przez operatora systemu elektroenerge-
tycznego kompletnego wniosku o wydanie świadectwa pocho-
dzenia. Świadectwo pochodzenia przybiera postać wyłącznie

¹⁷ Na potrzeby tej ustawy należy przyjąć, że modernizacja mieści się w za-
kresie pojęciowym „remontu”, „przebudowy” albo „rozbudowy” (<http://www.gunb.gov.pl/dziala/pliki/GI-modernizacja.pdf>; data odczytu: 29 czerwca 2016 r.).

¹⁸ Zob. art. 44 ust. 3, 11, 12, 14, art. 46 u.o.z.e.

¹⁹ Szczegółowo wymogi stawiane wnioskowi określa m. in. art. 45 ust. 2
u.o.z.e.

²⁰ Zob. art. 45 ust. 2 pkt 5 u.o.z.e.

²¹ Zob. art. 46 ust. 1 u.o.z.e.

²² Przestanki odmowy wydania świadectwa pochodzenia zostały określo-
ne w art. 51 ust. 1 u.o.z.e.

elektroniczną i jest bezpośrednio przekazywane do rejestru świadectw pochodzenia²³.

Wspomnieć również należy o określonych okresach ważności świadectw pochodzenia, które zostały rozbite w następujący sposób:

- świadectwa pochodzenia dla energii elektrycznej z OZE wytworzonej w mikroinstalacji albo w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja przysługują przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy tej energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia;
- świadectwa pochodzenia dla energii elektrycznej z OZE wytworzonej w jednostkach zmodernizowanych po 1 lipca 2016 r. przysługują w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4 u.o.z.e. oraz proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji²⁴.

Ponadto warto zasygnalizować, że prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia są zbywalne i stanowią towar giełdowy w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych²⁵. Prawa te powstają z chwilą zapisania tych świadectw na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia i przysługują osobie będącej posiadaczem tego konta²⁶.

4. GWARANCJE POCHODZENIA

Obecnie materię tę szczegółowo reguluje rozdział 5 u.o.z.e. odnoszący się w swej treści do unormowań zawartych w art. 15

²³ Zob. art. 46 ust. 10 w zw. z art. 64 u.o.z.e.

²⁴ Zob. art. 44 ust. 5, 6 i 7 u.o.z.e.

²⁵ Tekst jedn. Dz.U. z 2014 r., poz. 197 ze zm.

²⁶ Zob. art. 63 u.o.z.e.

dyrektywy w sprawie OZE²⁷. Zgodnie z art. 120 ust. 1 u.o.z.e. gwarancja pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z OZE w instalacjach OZE (zwana dalej: gwarancją pochodzenia) jest dokumentem poświadczającym odbiorcy końcowemu²⁸, że określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej została wytworzona z OZE w instalacjach OZE.

Gwarancja pochodzenia wydawana jest na pisemny wniosek wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z OZE. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia składa się do operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego²⁹ lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego³⁰, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja OZE. Operator dokonuje weryfikacji danych (tj. oznaczenie wytwórcy, lokalizacja, rodzaj i moc zainstalowanej elektrycznej instalacji OZE) zawartych we wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia i w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania przekazuje ten wniosek Prezesowi URE, wraz z potwierdzeniem ilości wytworzonej

²⁷ Gwarancje pochodzenia zostały wprowadzone do polskiego porządku prawnego w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 26 lipca 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 r., poz. 984) zwanej małym trójpakiem energetycznym. Do 4 maja 2015 r. przedmiotowe zagadnienie regulowane było w ramach rozdziału 2a u.p.e. od art. 11g do art. 11l.

²⁸ Ustawa OZE w art. 2 pkt 21 definiując odbiorcę końcowego, odsyła do u.p.e. W świetle art. 3 pkt 13 a u.p.e. odbiorcą końcowym jest odbiorca dokonujący zakupu paliw lub energii na własny użytek; do własnego użytku nie zalicza się energii elektrycznej zakupionej w celu jej zużycia na potrzeby wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.

²⁹ Art. 2 pkt 23 u.o.z.e. odsyła w tym zakresie do pojęcia operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu u.p.e., którym zgodnie z art. 3 pkt 25 u.p.e. jest przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej, odpowiedzialne za ruch sieciowy w systemie dystrybucyjnym gazowym albo systemie dystrybucyjnym elektroenergetycznym, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tego systemu, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci dystrybucyjnej, w tym połączeń z innymi systemami gazowymi albo innymi systemami elektroenergetycznymi.

³⁰ W świetle art. 2 pkt 24 u.o.z.e. operator systemu dystrybucyjnego gazowego to operator systemu dystrybucyjnego w rozumieniu u.p.e. Zobacz przypis 28.

energii elektrycznej z OZE wprowadzonej do sieci, ustalonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych. Szczegółowe wymogi formalne dla wniosku zostały określone w art. 121 ust. 3 u.o.z.e. W przypadku braków formalnych wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia przyjęto rozwiązanie tożsame do tego stosowanego w ramach procedury zmierzającej do wydania świadectwa pochodzenia tj. Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, a nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem go bez rozpoznania. Prezes URE wydaje gwarancję pochodzenia w terminie 30 dni od dnia przekazania przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego kompletnego wniosku o jej wydanie³¹.

Temporalny zakres obowiązywania gwarancji pochodzenia określono ustawowo na 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z OZE w instalacji OZE, objętej wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia. Co istotne, po upływie tego okresu gwarancja pochodzenia wygasa³². Gwarancja pochodzenia jest oznaczona indywidualnym numerem, zawiera zakres danych tożsamy z danymi wskazanymi we wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia oraz wskazuje datę jej ważności. Każda z gwarancji wydawana jest za wytworzoną energię elektryczną z dokładnością do 1MWh. Podobnie jak świadectwo pochodzenia gwarancja pochodzenia przybiera postać elektroniczną, a nadto przekazywana bezpośrednio do rejestru gwarancji pochodzenia³³. Wpis do rejestru gwarancji pochodzenia, a także wszelkie w nim zmiany podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia tego rejestru³⁴. Gwarancje pochodzenia tracą ważność z dniem wydania przez podmiot

³¹ Zob. art. 122 ust. 2 u.o.z.e.

³² Zob. art. 122 ust. 4 u.o.z.e.

³³ Zob. art. 122 ust. 8 u.o.z.e.

³⁴ Zob. art. 124 ust. 8 u.o.z.e.

określony w art. 124 ust. 1 u.o.z.e.³⁵ dokumentu potwierdzającego przysługujące podmiotowi posiadającemu konto w rejestrze gwarancji tych gwarancji do odbiorcy końcowego³⁶.

Nie można również zapominać o transgranicznym charakterze gwarancji pochodzenia. Zgodnie bowiem z art. 15 pkt 9 dyrektywy w sprawie OZE państwa członkowskie uznają gwarancje pochodzenia wydane przez inne państwa członkowskie wyłącznie w charakterze poświadczenia elementów, o których mowa w ust. 1³⁷ i ust. 6 lit. (a)–(f)³⁸. Co jednak wymaga podkreślenia, dyrektywa wprowadza trzy przesłanki odmowy uznania gwarancji pochodzenia, a mianowicie w sytuacji gdy państwo członkowskie posiada uzasadnione wątpliwości co do jej: dokładności, wiarygodności lub autentyczności. W przypadku odmowy uznania gwarancji państwo członkowskie powiadamia Komisję o odmowie uznania gwarancji, podając jej powody. Jeżeli Komisja uzna, że odmowa uznania gwarancji pochodze-

³⁵ Zgodnie z art. 124 ust. 1 u.o.z.e. podmiot prowadzący: 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

³⁶ Zob. art. 122 ust. 6 u.o.z.e. Por. art. 11i ust. 5 u.p.e.

³⁷ Art. 15 ust. 1 dyrektywy w sprawie OZE: Do celów wykazania odbiorcom końcowym, jaki jest udział lub jaka jest ilość energii ze źródeł odnawialnych w koszyku energetycznym danego dostawcy energii zgodnie z art. 3 ust. 6 dyrektywy 2003/54/WE, państwa członkowskie zapewniają możliwość zagwarantowania pochodzenia z odnawialnych źródeł energii elektrycznej w rozumieniu niniejszej dyrektywy zgodnie z obiektywnymi, przejrzystymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.

³⁸ Art. 15 ust. 6 dyrektywy w sprawie OZE: Gwarancja pochodzenia określa co najmniej: a) źródło energii, z którego energia została wytworzona oraz daty rozpoczęcia i zakończenia jej wytwarzania; 5.6.2009 PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 140/35 b) czy dotyczy ona: (i) energii elektrycznej; lub (ii) energii stosowanej w celu ogrzewania lub chłodzenia; c) tożsamość, lokalizację, rodzaj i moc instalacji, w której wyprodukowano energię; d) to, czy i w jakim stopniu instalacja korzystała ze wsparcia inwestycyjnego, czy i w jakim stopniu jednostka energii korzystała w jakikolwiek inny sposób z krajowego systemu wsparcia oraz rodzaj systemu wsparcia; e) datę oddania instalacji do eksploatacji; f) datę wydania, kraj wydający oraz niepowtarzalny numer identyfikacyjny.

nia jest nieuzasadniona, może przyjąć decyzję zobowiązującą państwo członkowskie do uznania gwarancji pochodzenia³⁹.

Polskie uregulowania w tym zakresie zostały zawarte w art. 123 u.o.z.e. Na mocy postanowień zawartych w ww. przepisie organem kompetentnym do uznania gwarancji pochodzenia wydanej w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym jest Prezes URE. Polski ustawodawca w sposób odmienny określił przesłanki odmowy uznania gwarancji pochodzenia, bowiem nie wprowadził uzasadnionych wątpliwości co do dokładności, jako jednego z elementów dających powody do odmowy uznania gwarancji⁴⁰.

Poczynić należy także wzmiankę, że odmiennie od świadectw pochodzenia, z gwarancji pochodzenia nie wynikają prawa majątkowe⁴¹. Przekazanie gwarancji pochodzenia następuje niezależnie od przeniesienia praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia⁴². Ponadto gwarancje pochodzenia podlegają obrotowi jak wynika z art. 124 ust. 1 w zw. z art. 124 ust. 9 u.o.z.e.

Zarówno do wydawania gwarancji jak i świadectw pochodzenia odpowiednie zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń⁴³.

³⁹ Zob. art. 15 ust. 9 dyrektywy w sprawie OZE.

⁴⁰ Zgodnie z art. 123 ust. 2 u.o.z.e.: Prezes URE odmawia uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, w przypadku, gdy wystąpią uzasadnione wątpliwości co do jej autentyczności lub wiarygodności.

⁴¹ Zob. art. 120 ust. 2 u.o.z.e.

⁴² Zob. art. 124 ust. 7 u.o.z.e.

⁴³ Tekst jedn. Dz.U. z 2013 r. poz. 267 ze zm. Zob. art. 46 ust. 11 u.o.z.e. oraz art. 121 ust. 4 u.o.z.e. w zw. z art. 217 i n. k.p.a.

5. SYSTEM AUKCYJNY

Uregulowania dotyczące systemu aukcyjnego weszły w życie z dniem 1 lipca 2016 r.⁴⁴ i zastąpiły dotychczasowy system wsparcia energii odnawialnej – tzw. zielone certyfikaty. Wprowadzenie nowego modelu sprzedaży energii miało za zadanie zapewnić pełną konkurencję wszystkich technologii OZE, co w konsekwencji miało doprowadzić do rozwoju nowych, najbardziej efektywnych kosztowo instalacji oraz uniemożliwić występowanie „nadwsparcia”, jakie miało miejsce w ramach funkcjonującego mechanizmu tzw. zielonych certyfikatów. Poniżej przedstawione zostaną jedynie najważniejsze informacje dotyczące tego nowego, skomplikowanego modelu sprzedaży energii przewidzianego w u.o.z.e.

Podmiotami uprawnionymi do wzięcia udziału w aukcji są wytwórcy energii elektrycznej z OZE pod warunkiem, że energia elektryczna została wytworzona:

- w mikroinstalacji po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 u.o.z.e.,
- w mikroinstalacji zmodernizowanej po 1 lipca 2016 r.,
- w innej instalacji niż mikroinstalacja, w tym działających w okresie rozruchu technologicznego, działających przed 1 lipca 2016 roku lub zmodernizowanych po tym dniu⁴⁵.

Katalog enumeratywny zawarty w art. 71 ust. 2 u.o.z.e. wskazuje wytwórców energii elektrycznej z OZE, co do których system aukcyjny nie znajdzie zastosowania. Z udziału w aukcji wyłączono instalacje spalania wielopaliwowego (bez instalacji dedykowanych), elektrownie wodne o mocy powyżej 20 MW⁴⁶ oraz instalacje o łącznej mocy większej niż 50 MW wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłynny,

⁴⁴ W pierwotnym brzmieniu ustawy przyjętym w dniu 20 lutego 2015 r. zakładano wejście w życie przepisów dotyczących systemu aukcyjnego z dniem 1 stycznia 2016 r.

⁴⁵ Zob. art. 71 ust. 1, art. 41 ust. 1 pkt 2, art. 42 oraz art. 44 u.o.z.e.

⁴⁶ W pierwotnym brzmieniu było to 5MW.

biogaz lub biogaz rolniczy (z wyłączeniem instalacji OZE wykorzystujących do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy, spalanych w wysokosprawnej kogeneracji o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 MWt, lub dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego). Ponadto ustawa określa jakich substancji nie można wykorzystać przy wytwarzaniu energii elektrycznej. Ich użycie skutkuje bowiem wyeliminowaniem danej energii z możliwości sprzedaży w ramach systemu aukcyjnego⁴⁷.

W świetle przepisów u.o.z.e. warunkiem *sine qua non* wzięcia udziału w aukcji jest dopełnienie obowiązków formalnych i w tym zakresie ustawa wprowadza dwojakiego rodzaju rozróżnienie: dla jednych podmiotów przewiduje złożenie deklaracji o przystąpieniu do aukcji (dalej: deklaracja), dla innych zaś konieczność uzyskania zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji (dalej: zaświadczenie) po przeprowadzeniu stosownej procedury.

Ustalenie, który z podmiotów może złożyć deklarację jest problematyczne ze względu na kilka odesłań⁴⁸. Najogólniej rzecz ujmując, dla instalacji OZE istniejącej w dniu wejścia w życie

⁴⁷ Mowa np. o niewykorzystywaniu w określonych przypadkach drewna pełnowartościowego, paliw kopalnych czy biomasy zanieczyszczonej oraz o dochowaniu wymogu udziału biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz zbóż innych niż zboża pełnowartościowe w łącznej masie biomasy określonych przepisami rozporządzenia Zob. szerzej: art. 73 ust. 2 u.o.z.e.

⁴⁸ W świetle art. 71 ust. 1 u.o.z.e. deklarację tę może złożyć wytwórca energii elektrycznej z OZE, o której mowa w art. 44 u.o.z.e. Ten ostatni przepis odsyła do wytwórcy energii elektrycznej z OZE, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 u.o.z.e., jak również stanowi o wytwórcy energii elektrycznej z OZE w instalacji OZE innej niż mikroinstalacja, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 jak i tej zmodernizowanej po 1 lipca 2016 r. Uregulowanie zawarte w art. 41 ust. 1 pkt 2 u.o.z.e. określono w sposób następujący: Z uwzględnieniem art. 80 ust. 9, sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu oferowanej: (...) 2) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji przez wytwórcę będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej: a) pod warunkiem, że energia elektryczna została wytworzona w tej mikroinstalacji po raz pierwszy przed dniem wejścia

rozdziału 4 ustawy (1 lipca 2016 r.) lub zmodernizowanej po tej dacie wystarczającym będzie złożenie deklaracji. Względem zaś nowych instalacji OZE powstałych po 1 lipca 2016 r. procedura jest bardziej skomplikowana. Dla tego rodzaju instalacji przepisy ustawy wymagają uzyskania zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji. Wtedy to wytwórca energii elektrycznej z OZE podlega ocenie formalnej przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej w danej instalacji. Postępowanie kwalifikacyjne w tym zakresie przeprowadza Prezes URE⁴⁹. Wraz z wnioskiem o wydanie zaświadczenia wytwórca zobowiązany jest do przedłożenia szeregu dokumentów⁵⁰ i spełnienia określonych wymogów formalnych, czego nie wymaga się od podmiotu składającego deklarację⁵¹. Zasygnalizować wypada, że zarówno przy złożeniu deklaracji jak i w toku procedury zmierzającej do wydania zaświadczenia wytwórca energii elektrycznej z OZE wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy, biopłyny ma obowiązek dołączenia oświadczenia, składanego pod groźbą odpowiedzialności karnej⁵², o niewykorzystywaniu w celu wytworzenia energii elektrycznej w instalacji OZE określonych substancji⁵³.

Na gruncie omawianej ustawy wyraźnie rysuje się mocny nacisk kładziony na zagwarantowanie Prezesowi URE silnej i stabilnej pozycji. Jest on odpowiedzialny za przeprowadzenie aukcji nie rzadziej niż raz w roku jak również za koordynację działań podjętych w ramach aukcji. Podmiot ten zamieszcza ogłoszenie o aukcji w Biuletynie Informacji Publicznej URE nie później niż 30 dni przed dniem jej rozpoczęcia⁵⁴. Aukcję przeprowadza się w formie elektronicznej za pośrednictwem inter-

w życie rozdziału 4, b) w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4.

⁴⁹ Zob. szerzej: art. 75 u.o.z.e.

⁵⁰ Szczegółowo wymogi formalne wniosku oraz załączniki do niego określa art. 75 ust. 4 oraz 5 u.o.z.e.

⁵¹ Zob. art. 75 ust. 2, 3, 4, 5 w zw. z art. 71 u.o.z.e.

⁵² Zob. art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz.U. z 1997 r., poz. 88, Nr 553) w zw. z art. 71 ust. 3 u.o.z.e.

⁵³ Zob. art. 75 ust. 4 pkt 4 u.o.z.e. w zw. z art. 71 ust. 3 u.o.z.e.

⁵⁴ Zob. art. 78 u.o.z.e.

netowej platformy aukcyjnej, jeżeli zostały zgłoszone nie mniej niż trzy ważne oferty spełniające wymagania określone w ustawie. Wytwórca będący uczestnikiem aukcji, od godziny otwarcia do godziny zamknięcia sesji aukcji, przekazuje ofertę za pomocą formularza zamieszczonego na platformie internetowej⁵⁵. Należy także zaznaczyć, że istotnym elementem oferty jest opatrzenie jej bezpiecznym podpisem elektronicznym⁵⁶. Brak tego elementu czyni ofertę nieważną. Poza tym oferta każdego uczestnika aukcji jest niedostępna dla pozostałych podmiotów biorących udział w aukcji, co w założeniu ustawodawcy miało minimalizować ryzyko spekulacji. Również na Prezesie URE spoczywa obowiązek określenia regulaminu aukcji, który winien być zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw energii⁵⁷, a następnie ogłoszony w Biuletynie Informacji Publicznej URE⁵⁸.

Aukcje na sprzedaż energii elektrycznej odbywają się oddzielnie dla energii wytwarzanej w instalacjach OZE, o których mowa w art. 73 ust. 3a u.o.z.e.⁵⁹, jak również dla tych, o któ-

⁵⁵ Szczegółowo elementy oferty złożonej przez uczestnika aukcji określa art. 79 ust. 3 u.o.z.e.

⁵⁶ Bezpieczny podpis elektroniczny można uzyskać zarówno za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz.U. z 2013 r., poz. 262 oraz z 2014 r., poz. 1662) albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. z 2014 r., poz. 1114). To drugie rozwiązanie wydaje się być korzystniejszym z perspektywy finansowej.

⁵⁷ W tekście pierwotnym ustawy był do minister gospodarki. Zob. art. 78 ust. 10 i 11 u.o.z.e.

⁵⁸ Zob. art. 78 ust. 8-11 u.o.z.e.

⁵⁹ Art. 73 ust. 3a u.o.z.e. (z tym, że pkt 4 i 5 zaczęły obowiązywać od 1 lipca 2017 r.): Aukcje przeprowadza się odrębnie, z uwzględnieniem ust. 4, na sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii: 1) o stopniu wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej, łącznej bez względu na źródło pochodzenia, większym niż 3504 MWh/MW/rok; 2) wykorzystujących do wytworzenia energii elektrycznej ulegającą biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych, pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w tym odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych, zgodnie z przepisami o odpadach w zakresie kwalifikowania części energii odzyskanej z termiczne-

rych mowa w art. 72 u.o.z.e.⁶⁰, przy uwzględnieniu, że aukcje te przeprowadza się odrębnie dla energii wytworzonej w instalacjach OZE o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej: nie większej niż 1 MW i – większej niż 1 MW⁶¹. Warto nadmienić, że ustawa przewiduje możliwość przeprowadzenia aukcji interwencyjnej⁶² czy też aukcji dodatkowych⁶³.

Aukcję wygrywają uczestnicy, którzy zaoferowali najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej z OZE – aż do wyczerpania ilości lub wartości energii elektrycznej z OZE określonej w ogłoszeniu o aukcji⁶⁴. Jeśli takich ofert będzie kilka, a wolumen nimi określony przekroczy maksymalny wolumen wskazany

go przekształcania odpadów; 3) w których emisja CO₂ jest nie większa niż 100 kg/MWh, o stopniu wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej większym niż 3504 MWh/MW/rok; 4) przez członków klastra energii; 5) przez członków spółdzielni energetycznej; 6) wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej; 7) innej niż wymieniona w pkt 1–6.

⁶⁰ Art. 72. ust. 1: Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 października każdego roku, maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej oddzielnie w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 73 ust. 3a i 4, przez wytwórców: 1) którzy złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1, w: a) instalacjach odnawialnego źródła energii, b) instalacjach odnawialnego źródła energii zmodernizowanych po dniu wejścia w życie rozdziału 4, 2) po raz pierwszy po dniu zamknięcia aukcji w: a) instalacjach odnawialnego źródła energii, b) instalacjach odnawialnego źródła energii zmodernizowanych po dniu wejścia w życie rozdziału 4 – która może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym.

⁶¹ Art. 73 ust. 4: Aukcje, o których mowa w ust. 3a, przeprowadza się odrębnie dla instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej: 1) nie większej niż 1 MW; 2) większej niż 1 MW.

⁶² Art. 80 ust. 4 u.o.z.e.: Prezes URE przeprowadza aukcję interwencyjną na zakup energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub wytwarzanie energii elektrycznej z gwarancją pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 92 ust. 5.

⁶³ Art. 73 ust. 5 u.o.z.e.: W przypadku gdy ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii elektrycznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 72 nie zostanie sprzedana, Prezes URE może przeprowadzić w danym roku kolejne aukcje.

⁶⁴ Zob. art. 80 ust. 1 u.o.z.e.

w ogłoszeniu o aukcji, rozstrzygająca będzie kolejność składania ofert⁶⁵.

Prezes URE niezwłocznie po zamknięciu aukcji podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej informację albo o unieważnieniu aukcji⁶⁶ albo o jej wynikach⁶⁷. Ponadto Prezes URE informuje o jej wynikach wytwórców, których oferty wygrały aukcję, operatora rozliczeń energii odnawialnej (o którym mowa w art. 106 u.o.z.e. – a więc Zarządcę Rozliczeń S.A.)⁶⁸, a w przypadku wytwórców energii elektrycznej w instalacji OZE o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW – także właściwych sprzedawców zobowiązanych⁶⁹. Na tym obowiązek informacyjny Prezesa URE nie kończy się, gdyż w terminie 3 dni od zamknięcia aukcji przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii informację, w postaci elektronicznej, o wyniku aukcji albo o jej unieważnieniu⁷⁰.

Na marginesie zasygnalizować należy zakreślone ustawowo okresy w jakich istnieje obowiązek zakupu energii elektrycznej a także prawo do pokrycia ujemnego salda:

- 1) dla instalacji istniejących przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 u.o.z.e. lub zmodernizowanych po 1 lipca 2016 r. – od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji OZE albo w zmodernizowa-

⁶⁵ Zob. art. 80 ust. 2 u.o.z.e.

⁶⁶ Jako przesłanki unieważnienia aukcji wskazuje się niemożności techniczne przeprowadzenia aukcji lub odrzucenie wszystkich ofert (art. 81 ust. 3 u.o.z.e.).

⁶⁷ Informacje dotyczą m.in. wytwórców, których oferty wygrały aukcję, minimalnej i maksymalnej ceny w złotych, z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, po jakiej energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii została sprzedana w drodze aukcji, oraz łącznej ilości w MWh i wartości w złotych, z dokładnością do jednego grosza, sprzedanej w drodze aukcji energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe.

⁶⁸ W przypadku wytwórców energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej wynoszącej nie mniejszej niż 500 kW.

⁶⁹ Zob. art. 81 ust. 6 u.o.z.e.

⁷⁰ Zob. art. 81 ust. 7 i 8 u.o.z.e.

- nej instalacji OZE i wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia⁷¹;
- 2) dla instalacji wytwarzających energię elektryczną po raz pierwszy po dniu zamknięcia aukcji – od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tych instalacjach albo w zmodernizowanej instalacji OZE i wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji⁷²;
- 3) dla instalacji OZE wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu – od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji OZE albo zmodernizowanej instalacji OZE i wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2040 r., przy czym okres ten liczy się od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji⁷³.

Pierwsza aukcja zgodnie z art. 210 u.o.z.e. powinna zostać wyznaczona w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie rozdziału 4 ustawy, a więc do końca września 2016 r.

6. PODSUMOWANIE

Problematyka w obrębie której poruszano się w przedmiotowej publikacji dotyczyła wybranych zagadnień z zakresu od-

⁷¹ Zob. art. 92 ust. 6 pkt 1 w zw. z art. 72 ust. 1 pkt 1 i art. 79 ust. 3 pkt 8 lit.b u.o.z.e. Art. 92 ust. 6 u.o.z.e. uległ istotnym zmianom z dniem 1 lipca 2016 r.

⁷² Zob. art. 92 ust. 6 pkt 2 w zw. z art. 72 ust. 1 pkt 2 u.o.z.e.

⁷³ Zob. art. 92 ust. 6 pkt 3 u.o.z.e.

nawialnych źródeł energii. Zauważyć należy, że u.o.z.e. w swej treści była niezwykle szczegółowa i obszerna, dlatego też opracowanie mogło zawierać wyłącznie wybrane zagadnienia w ogólnym zarysie. Przeprowadzona powyżej analiza wskazuje, że choć u.o.z.e. miała stanowić regulację kompleksową najprawdopodobniej będzie niezwykle problematyczna w praktycznym zastosowaniu chociażby z uwagi na duży stopień skomplikowania (vide: system aukcyjny)⁷⁴ i ciągłe prace nowelizacyjne. Pełna ocena zaproponowanych ustawą rozwiązań możliwa będzie dopiero po ostatecznym ukształtowaniu przepisów wykonawczych do u.o.z.e., a następnie praktyki ich stosowania.

BIBLIOGRAFIA

- Karski L., *System wsparcia energetyki odnawialnej w znowelizowanej ustawie Prawo energetyczne*, „Prawo i Środowisko” 2003, Nr 2.
Miklaszewska R., *Polskie prawodawstwo w zakresie odnawialnych źródeł energii*, „Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego” 2013, Nr 10.
Pawelczyk M. (red.), *Prawo energetyczne. Komentarz*, Poznań 2012.

Kontakt e-mail:

ewaolejarczyk@us.edu.pl

⁷⁴ Wypada odnotować, że ilość wątpliwości interpretacyjnych na tle u.o.z.e. jest tak duża, że URE najprawdopodobniej wyda przewodnik ułatwiający wytwórcom energii z OZE zapoznanie się z meandrami prawnymi rodzącymi się na tle przedmiotowej regulacji.

